

РЕТРОСПЕКТИВА СВІТОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Тетяна ВЕРГЕЛЕС, В'ячеслав КОВАЛЬЧУК

ΑΙ ΑΕ²Ç ÐÈÍ Ê²Â Ç ÐÍ ÇÐÈΑΑÌ È Ì Ì ØÓÈÓ :
Í Ì ΑΑÈ²ΑÑÛÈ² ÈΑΘÐΑΑÐÈ Ç ΑΕÌ Í Ì Ì ²ÈÈ 2010 ÐÌ ÈÓ

Премію Банку Швеції пам'яті Альфреда Нобеля з економіки в 2010 р. розділили американські дослідники *Пітер Даймонд* і *Дейл Мортенсен* та британський вчений греко-кіпрського походження *Крістофер Пісарідес*. Як вказується в рішенні Нобелівського комітету, премію вони одержали "за аналіз ринків з розривами пошуку".

На колажі зліва направо: Крістофер Пісарідес, Пітер Даймонд, Дейл Мортенсен.

Пітер Артур Даймонд (Peter A. Diamond) народився в 1940 р. у Нью-Йорку. Ступінь бакалавра математики одержав у 1960 р. у Йельському університеті, в 1963 р. захистив кандидатську дисертацію в Масачусетському технологічному інституті (МТІ, м. Бостон). Потім працював асистентом професора і доцентом у Каліфорнійському університеті в Берклі. З 1966 р. працює в МТІ: ад'юнкт-професором і професором (з 1970 р.; професорське звання отримав у 1997 р.), був деканом економічного факультету.

П. Даймонд у 1968 р. був обраний членом Економетричного товариства і займав посаду його президента. З 1978 р. він є дійсним членом Американської академії мистецтв і наук, з 1984 р. – Національної академії наук, з 1988 р. – членом-засновником Національної академії соціального страхування. В 2003 р. науковець був президентом Американської економічної асоціації, а в 2008 р. одержав почесну в науковому світі премію Роберта М. Бола за видатні досягнення в галузі соціального страхування. Він у 2010 р. був кандидатом на посаду одного з управляючих Федеральною резервною системою США.

© Тетяна Вергелес, В'ячеслав Ковальчук, 2011.

Ս նաււի Ս. Դաւմօնձ շօսերեւիւ շնաչնս սւաղս նա անալիզի թօլիտիկա ամերիկանսկօղ սօցիալնօղ շաբեթսչեննս, ա տաղօղ յօղ անաղօղիւ յ րնշիկ քրաիւնաղ, շօքրեա Միտաի. Ս շիսլեննիկ շտադիաղ ս նաւուօղիկ շաօսիսաղ յ քնիղաղ յին յնալիզսւաղ թրօղրաա շօցիալնօղ շաբեթսչեննս շաղաղօղ տա ամերիկանսկօղ Աձմինիստրաչիի շօցիալնօղ շաբեթսչեննս, շօքրեա. Մչենիկ թերեւաչաղ քօրեքտսւաղնս թօլիտիկա շօցիալնօղ շաբեթսչեննս – շծիլշեննս յիձրաչսւաղնս նա շօցիալնօղ ստրաչսւաղնս, յիկօրիստաննս աքտսարնիկ տաբլիււի յ ռօզրաչսւաղնս¹ ձրա քօրեքտսւաղնս շծիլնս ս տրիւալօղի շիտիաղ յ շրօստաննս շաօղիկա ձօղաձիւ, յաղի թիձրաղաղսղ օթօձաղաղսւաղնս. Մաիծիլշ յիձօղաղս թրաչսւաղ Ս. Դաւմօնձա շտաղ քնիղա ՄՅերեղեննս շօցիալնօղ շաբեթսչեննս: շալանսօւաղնիկ թիձիղիձ 2004 թօղս”, յաղս յին նաթիսաղ սօլիւնօղ Ս. Օրաղաղօղ.

Ս. Դաւմօնձ յնիս ֆսնձաաենտալնիկ յաղաղս ս ռիձնի շաղսզի ևկօնօղիչնօղ սնաւս, շօքրեա յ ձօսլիձղեննս ձերաղաղնօղ շօղրս յ նաղրօղաղձեննս քաթիտաղս, րինկիւ քաթիտաղս յ ռօզթօղիւ ռիզիկիւ, օթիաալնօղ օթօձաղաղսւաղնս, թօշուքս յ սղաղձեննս նա րինկաղ թրաչի յ շօցիալնօղ ստրաչսւաղնս.

* * *

Դեյլ Մօտս Մօրտենսեն (Dale T. Mortensen) նարօղիւ յաղ ամերիկանսկօղ սղաղի Օրեղօղ ս 1939 թ. Տսթսնի շալաւաղրա ֆիլօսօֆիի օղերաղս ս 1961 թ. յ սնիւերսիտեթի Միլիւաաետ (Օրեղօղ), ձօղթօղրօղ ֆիլօսօֆիի շտաղ յ 1967 թ. յ սնիւերսիտեթի քարնեղի-Մեղօղնա. Միկաղաղաղ ևկօնօղիկս յ Սիւնիչնօղ-Յաղիձնօղ սնիւերսիտեթի յ Իլինօղիսի (Յ 1965 թ., թրօֆեսօղր – Յ 1975 թ.). Սղօղ սչենս շսւաղ քրիստօֆեր Սիսարիձես – քօղեղա թօղ Մօղեղիււսկիկ թրեաղի 2010 թ.

Մ 1996–2000 թթ. Դ. Մօրտենսեն շսւաղ թրեզիձենտօղ Մօղարիստաղ ևկօնօղիչնօղ ձիձաաիկա, յ 2005 թ. յին շտաղ լաւրեաղօղ թրեաղի Ինստիտսղս ևկօնօղիկա թրաչի (սօլիւնօղ Յ ք. Սիսարիձեսօղ).

Քօղօղ սնաւուօղիկ րնտերեսիւ Դ. Մօրտենսենա օղօղթսղս յիււաղեննս աքրօեղօնօղիչնիկ թրօսեսիւ նա րինկս թրաչի յ շաղօղիտնօղ թաղի. Դօ յղօղ նաիւաղաղիււիշիկ սնաւուօղիկ թրաչի նաղեղաղս: *“Մօշսղ ռօղօղի, տրիւալիտի շաբօղիտիաղ յ քրիւա Փիլիփսա”* (1970), *“Րօզթօղիլ շաղօղիտնօղ թաղի: շօղս օղնաղօղսւաղ լսղաղս թաղաղս թօ-րիձնօղս”* (2003). Օղնաղ նաիծիլշե շնաչեննս աղ ևկօղ սօլիւնօղ Յ ք. Սիսարիձեսօղ շտաղիաղ – *“Տսւօրեննս ռօղօղիկ յիսւի յ ռօղօղի թօ շնիշեննս շաբօղիտիաղ”* (1994), ս յաղի նա օղսնօղ տա շնաղօղս “թարաձօղս Դաւմօնձա” շսւաղ թօղաղօղաղ սօղել ռինկս թրաչի, նաղաղս “սօղելսղս Դաւմօնձա – Մօրտենսենա – Սիսարիձեսա”.

* * *

քրիստօֆեր Անտօնիս Սիսարիձես (ղր. քրիստօֆօրօղս Անտօնիօղս Սիսարիձեղս) նարօղիւ յաղ 1948 թ. նա քիթրի, յ Միկօսիի. Մաղաղաղս յ Անղլիի, յ 1970 թ. օղրիաղս ս սթսնի շալաւաղրա ևկօնօղիկա, ա շա ռիկ – աղիստրա ևկօնօղիկա օղերաղս յ սնիւերսիտեթի Եսեկսս. Սօղիտ թրաչօղաղս ս Լօնձօղնսկիկ շաղօղի ևկօնօղիկա (ԼՄՏԵ), ձե յ 1973 թ. օղերաղս ս սթսնի ձօղթօղրօղ թիձրա յ ևկօնօղիկա թիձր քերիւնիչնօղս Դեյլա Մօրտենսենա յ աաեաղաղաղ-ևկօնօղիկա Միտիօ Մօրիսիաղս. Ս 1976 թ. ք. Սիսարիձես շտաղ քերիւնիկօղ թրօղրաաղ ձօսլիձղեննս շաղ ևկօնօղիկա յ ԼՄՏԵ, շսղօղնի յին քերսղս քաղեղրօղս ևկօնօղիկա ևկօնօղիչնօղ ֆաղսլտեթս շիեղի շաղօղի յ ևկօնօղիչնօղ թրօղրաաղ աքրօեղօնօղիչնիկ ձօսլիձղեննս Շենտրս յիււաղեննս ևկօնօղիչնիկ թօղաղնիկիւ.

ք. Սիսարիձես աղ սօղձիւնօղ գրօղաղսնօղս – քիթրս յ Մեղիկօղրիտանիի. Մին ևկօնօղիչնիկ Մրիտանսկօղի աղաղեաղիի սնաւս յ Եկօնօղեթրիչնօղ սօղարիստաղս, ս 2005 թ. շտաղ լաւրեաղօղ թրեաղի Միձնարօղնօղ րնստիտսղս ևկօնօղիկա թրաչի (սօլիւնօղ Յ ք. Մօրտենսենօղ).

Մ ևկօնօղիչնիկ սնաւս ք. Սիսարիձես թերեւաղօղ յիձօղսիկ շաղ յաղաղս ս թօշսղս յ սղաղձեննս տեօղիի ձրա յիււաղեննս յաղսօղձիի միձ ռինկօղ թրաչի յ աքրօեղօնօղիկօղս. Մին շրաղս սղաղս ս

¹ Աքտսարնի ռօզրաչսւաղնս – ռօզրաչսւաղնս տարիֆնիկ շտաղօղ ստրաչսւաղնս նա օղսնօղ յեթօղիկ յաղեաղիչնօղ ստատիստիկա.

розробці концепції відповідних функцій, що пояснюють потоки від безробіття до зайнятості сьогодні, і вперше визначив емпіричні залежності цього процесу. Науковець став автором (спільно з Д. Мортенсенем) моделі ринку праці, яку назвали “моделлю Даймонда – Мортенсена – Пісарідеса”. Останнім часом К. Пісарідес досліджує структурні зміни економічного зростання.

Серед його наукових праць варто виокремити такі: *“Повторення роботи з Державним бюро з працевлаштування і випадковому пошуку”* (1979), *“Динаміка короткострокової рівноваги безробіття і реальної заробітної плати”* (1985), *“Безробіття і вакансії у Великій Британії”* (1985), *“Створення робочих місць і роботи по знищенню безробіття”* (1994, спільно з Д. Мортенсенем), *“Рівновага теорії безробіття”* (2000, друге видання 2009), *“Структурні зміни в мульти-секторі моделі зростання”* (2010, спільно з Л. Р. Нгай).

* * *

Нобелівська премія 2010 р. була присуджена “за аналіз ринків з розривами пошуку”. Загалом йдеться про те, що на більшості ринків покупці і продавці тих чи інших товарів і послуг не одразу знаходять один одного, не одразу згоджуються на пропонувані їм умови, намагаючись знайти кращі. Ці періоди часу, різні для різних ринків, були названі “розривами пошуку”, наслідки яких мають значний вплив на економіку загалом.

В одній з перших праць на цю тематику (1971 р.) П. Даймонд проаналізував процес ціноутворення на ринку, де покупці шукають кращі для себе ціни, а продавці встановлюють кращі для себе – з урахуванням прогнозованої поведінки покупців. У цій праці було виявлено економічне явище, яке за іменем науковця було названо “парадоксом Даймонда”.

Суть “парадоксу Даймонда” полягає в тому, що ринковий пошук не є нескінченним. Люди все ж зупиняються у своєму виборі. Там, де вони зупиняються, виникає так звана “ціна відсікання” чи “заробітна плата відсікання”, якщо йдеться про ринок праці.

Однак, якщо про це знають продавці, то вони можуть встановити ціну, як довів П. Даймонд, яка нічим не буде відрізнятися від монопольної. В результаті фактично – без будь-якої змови між продавцями – виникають ситуації монополії, коли ціни виявляються неконкурентними, а ринок – неефективним. За таких умов не увесь товар буде реалізований, адже купівельна спроможність покупця обмежена певною сумою грошей, розрахованої на конкурентні ціни. І навіть незначні коливання в процесі пошуку можуть зумовити величезні кількісні ефекти щодо організації ринку, руху цін, пропозиції, номенклатури товарів.

П. Даймонд показав, що виникає настільки складна ринкова ситуація, коли повністю усунути монопольні ціни неможливо. У цьому й полягає “парадокс Даймонда”. Пізніше інші економісти – насамперед Д. Мортенсен і К. Пісарідес – перевели це на найбільш складний ринок – ринок праці і заробітної плати. Там виявлені ефекти мають ще більше значення.

У результаті досліджень Д. Мортенсена і К. Пісарідеса (праця *“Створення робочих місць і роботи по знищенню безробіття”*, 1994) в економічній теорії виникла “модель Даймонда – Мортенсена – Пісарідеса”, яка пов’язується з ринком праці. Вона була побудована на системі економічного аналізу, раніше розробленої П. Даймондом.

Економісти у вигляді цієї моделі одержали своєрідний “вимірювальний інструмент”, “навігаційний прилад” для руху по хвилях безмежного ринку праці і заробітної плати. Вона дає змогу виявити залежність рівня безробіття від історичних коливань – циклів ділової активності з його фазами – бумом і рецесією і структурних змін в економіці,

величину попиту на працю відповідно до ринкової ситуації, визначити напрямки економічної політики. Зокрема, якщо співвідношення кількості вільних робочих місць і безробітних на ринку праці погіршується, відбувається скорочення попиту на працю за умов рецесії, модель вказує шляхи виходу з кризи і піднесення економіки загалом. Якщо безробіття зростає, а при цьому зберігається велика кількість вільних робочих місць, як це відбувається в ході нинішньої фінансово-економічної кризи в США і Західній Європі, потрібно займатися тим, щоб перевчати безробітних, змінювати їхню фахову підготовку, шукати можливості працевлаштування людей в інших галузях економіки.

Модельний аналіз попиту і пропозиції на ринку праці дав змогу, зокрема, зрозуміти, чому безробіття за умов виходу з рецесії не тільки не зменшується, а навіть зростає. Це показує, що темпи позитивних змін на різних ринках різні. Зокрема, на ринку праці є так звана "заробітна плата відмови", коли працівник не згоджується на будь-яку роботу, особливо за умов наявності допомоги безробітним, а шукає більш високооплачувану або більш цікаву роботу. Водночас, що дуже важливо, і працедавці, котрі завжди можуть знову найняти звільненого працівника, очікують, чи не можуть вони знайти іншого – більш вмілого чи за нижчу плату. Це означає, що "руйнування" робочих місць відбувається значно простіше і швидше, ніж їхнє створення. Підприємець не побоюється звільнити працівника, адже він завжди може знову взяти його на роботу або найняти іншого. Однак він не поспішає з наймом, поки не впевниться, що уже розпочалося економічне зростання і підприємство одержить вигоду.

В результаті виникають ті самі "розриви пошуку" і безробіття, тим більше – в післякризових умовах, що не відповідає симетрично поточним темпам відновлення економіки.

Аналіз різниці в часі на різних ринках і для різних учасників ринку якраз і дає дуже тонкий інструмент виміру, але не завжди він дає відповідь на усі питання. Зокрема, К. Пісарідес уже після оголошення про присудження йому Нобелівської премії сказав, що той високий рівень безробіття, який нині спостерігається в США, є для нього сюрпризом. Модель цього пояснити не може, за всіма модельними передбаченнями безробіття в США за умов виходу з рецесії повинно мати нижчий рівень.

Це означає, що наука розвивається, що є можливість у майбутньому уточнити і знайти відповіді на невирішені питання.

Редакція отримала матеріал 4 січня 2011 р.